

Prof. dr hab. inż. arch. Zbigniew Paszkowski
Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie
Wydział Budownictwa i Architektury
Ul. Żołnierska 50
71-210 Szczecin

Szczecin, 13.03.2014

RECENZJA PRACY HABILITACYJNEJ I DOROBKU NAUKOWEGO PANA DR INŻ. ARCH. GRZEGORZA BUKALA

Podstawa opracowania:

1. Umowa o dzieło z Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej na wniosek Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych.
2. Monografia G. Bukala pt.: „Fortyfikacje Gdańska i ujścia Wisły 1454-1793. Studium z dziejów nowożytnej architektury militarnej”, Sopot 2012
3. Dr inż. arch. Grzegorz Bukal, „Postępowanie habilitacyjne – Dokumentacja”
 - 3.1. Wniosek z dnia 10.06.2013 o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie architektura i urbanistyka;
 - 3.2. 1. *Autoreferat. Zainteresowania i osiągnięcia w działalności naukowej w latach 2001-2011.* Gdańsk , 16.05.2011
 - 3.2.2. Summary of Professional Accomplishments
 - 3.3. Kopia dyplomu uzyskania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w zakresie architektury i urbanistyki z 1998 r.
 - 3.4. Wykaz opublikowanych prac naukowych oraz twórczych prac zawodowych (przy obiektach zabytkowych, wpisanych do rejestru zabytków) od 1998 r.
 - 3.5. Załącznik w formie płyty DVD z kopiami publikacji i dokumentami
 - 3.6. Informacje
 - 3.6.1. O osiągnięciach dydaktycznych
 - 3.6.2. O współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi w kraju i za granicą
 - 3.6.3. O działalności popularyzującej naukę.

1. Informacje podstawowe o Kandydacie

1.1. Przebieg pracy zawodowej

Kandydat od 29 lat (od 1985) pracuje na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej, początkowo jako asystent i od 15 lat (od 1999 roku) na stanowisku adiunkta.

1.2. Działalność organizacyjna i społeczna

W swoim Autoreferacie Kandydat nie wykazuje żadnych form działalności organizacyjnej i społecznej.

1.3. Charakterystyka dorobku dydaktycznego

Na dorobek dydaktyczny Kandydata składają się zajęcia dydaktyczne prowadzone na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej w trzech przedmiotach:

- Rozwój myśli architektonicznej – architektura europejska, wiek IV-XV
- Teoria konserwacji Zabytków
- Projektowanie konserwatorskie
- Podstawy ochrony dziedzictwa kulturowego

oraz wykłady (pojedyncze) prowadzone w ramach przedmiotu „historia architektury współczesnej”, jak również udział w projektowaniu przeddyplomowym i prowadzeniu prac dyplomowych.

Kandydat prowadził również wykłady na studium podyplomowych Gedanistyki na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Gdańskiego.

1.4. Nagrody i wyróżnienia

W roku 2011 dyplom prowadzony przez Kandydata uzyskał nagrodę Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków O/Gdańsk.

1.5. Działania innowacyjne i wdrożeniowe.

Kandydat nie wykazuje w Autoreferacie takich działań.

1.6. Współpraca krajowa i międzynarodowa.

1.6.1. Staże i misje naukowe - nie wykazano.

1.6.2. Efekty współpracy w nauce - Kandydat uczestniczył w programie badawczym: „Atlas historyczny miast polskich – Gdańsk”, opracowując podrozdział monograficzny.

2. Charakterystyka istotnej aktywności naukowej Kandydata

2.1. Ocena liczebności dorobku i czasopism, w których publikowane były prace

Kandydat ma bardzo ściśle ukierunkowane zainteresowania badawcze i projektowe koncentrujące się wokół zagadnień historii i konserwacji architektury militarnej. Kandydat wykazuje 20 pozycji publikowanych prac naukowych, po doktoracie, w tym 2 w języku angielskim, z czego jedna stanowi nowe ujęcie problematyki zawartej w pracy doktorskiej. Prace publikowane były w czasopismach polskich o zasięgu krajowym oraz w materiałach konferencyjnych. Jedna z anglojęzycznych publikacji została wydana w The International Journal of Fortification and Military Architecture. Problematyka publikacji dotyczy wyłącznie zagadnień konserwatorskich i historii architektury militarnej, z czego 13 na 20 publikacji dotyczy Gdańska. Kandydat publikował swoje prace naukowe w 16 różnych wydawnictwach, w tym czasopismach branżowych o szerokim zasięgu ogólnopolskim oraz w materiałach pokonferencyjnych, w tym w 2 międzynarodowych.

2.2. Rozwój naukowy

Praca doktorska p.t.: „Forty gwiaździste w pruskich twierdzach XVIII wieku ” wykonana została pod kierunkiem promotora Pani dr hab. Jadwigi Habeli, prof. PG. Przewód doktorski przeprowadzony został na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej i zakończony został obroną pracy doktorskiej w roku 1998.

2.3. Udział Kandydata w publikacjach zbiorowych

Kandydat wykazuje wszystkie swoje publikacje jako opracowane samodzielnie, za wyjątkiem jednej publikacji, o tytule: „Fortyfikacje Gdańska 1454-1793” (poz. w zestawieniu 2006/3), w której kandydat był redaktorem i autorem jednej z części pracy.

3. Ocena osiągnięcia naukowego zgodnie z art. 16 ust.2 ustawy o stopniach i tytule naukowym i tytule w dziedzinie sztuki.

3.1. Analiza ogólna osiągnięcia.

Za największe osiągnięcie naukowe Kandydat wskazuje opracowanie monograficzne o tytule: „Fortyfikacje Gdańska i ujścia Wisły 1454-1793. Studium z dziejów nowożytnej architektury militarnej”, wydane w Sopocie w roku 2012 we własnym wydawnictwie Kandydata. Praca naukowa została sfinansowana przez MNiSzW w ramach projektu badawczego własnego.

W swej monografii Kandydat rozwinął najpełniej swoją erudycję w dziedzinie architektury obronnej i zaprezentował swój dojrzały i bogaty warsztat naukowo-badawczy. Za istotę tego osiągnięcia naukowego można uznać:

- kompleksowe przedstawienie problematyki rozwoju systemu obronnego Gdańska w okresie od średniowiecza do czasów nowożytnych oraz stanu badań w zakresie tematu pracy;
- przeprowadzenie własnych, systematycznych badań archiwalnych, historycznych, kartograficznych, zmierzających do w miarę możliwości jak najpełniejszego przedstawienia procesu rozwoju fortyfikacji Gdańska i ujścia Wisły oraz genezy ich ukształtowania;
- opisanie i ocena wszystkich elementów fortyfikacyjnych i ich roli w procesie kształtowania się i transformowania fortyfikacji systemu obronnego Gdańska i ujścia Wisły, ze szczególnym wzięciem pod uwagę procesu ich projektowania, finansowania i budowy;
- opracowanie obszernego historycznego materiału faktograficznego i kartograficznego, zawierającego liczne własne opracowania wyjaśniające powstałe układy przestrzenne i formy zabudowy.

Dzięki tej pracy nauka polska wzbogaciła się o dzieło opisujące i syntetyzujące długotrwały proces kształtowania się układu fortyfikacyjnego - proces złożony zarówno pod względem historycznym, jak i technicznym.

Przedstawiona praca monograficzna została opracowana starannie z prawidłowym zastosowaniem aparatu naukowego, charakterystycznego dla dziedziny historii sztuki. Zarówno staranność jej opracowania w formie publikacji książkowej, szczegółowość i drobiazgowość w poszukiwaniu historycznej prawdy, jak i sposób redakcji pracy – zasługują na duże uznanie.

3.2. Analiza formalna pracy.

Przedstawiona do recenzji monografia to publikacja książkowa wydana przez Wydawnictwo Grzegorza Bukala, autora pracy, w Sopocie w roku 2012, w nieznanym nakładzie. Książka została recenzowana przez historyka prof. dr hab. Edmunda Kyzika i architekta dr hab. inż. arch. Jana Salma z Politechniki Łódzkiej.

Monografia wydana została w formacie A4. Zawiera ona łącznie 512 stron, z czego na 249 stronach została przedstawiona zasadnicza, tekstowa część pracy. Pozostałe 263 strony stanowią aneks do pracy podstawowej.

Główna część pracy została podzielona na: Wstęp omawiający: stan badań, źródła i materiały, cele pracy oraz metody badawcze, wprowadzenie merytoryczne dotyczące uwarunkowań rozwoju fortyfikacji Gdańska, Część I na temat zagadnień budowy fortyfikacji w latach 1454-1521, Część II dotycząca budowy fortyfikacji Gdańska w latach 1521-1793 oraz Zakończenie z omówieniem dalszych losów fortyfikacji w okresie 1793-1914 wraz z częścią wnioskową. Pracę zaopatrzone w 1543 (sic!) przypisy dolne oraz Wykaz źródeł i Bibliografię, Indeks nazwisk, Spis ilustracji, rysunków, zdjęć tłumaczenie streszczenia na język angielski oraz aneks zawierający bogaty materiał ilustracyjny. W aneksie zamieszczono 320 rysunków fotokopii oryginalnych archiwalnych rysunków, a także szkiców opracowanych przez Kandydata oraz 38 fotografii. Ilustracje są czytelne, ich źródła pochodzenia są opisane. Materiał ilustracyjny jest ściśle związany merytorycznie z treścią opisów i tekstem pracy.

3.3. Analiza merytoryczna pracy

Za cel swojej monografii Kandydat przyjął „zrekonstruowanie i wzajemne powiązanie procesów projektowania, budowy i przekształcania architektury obronnej Gdańska” w okresie od zburzenia zamku Krzyżackiego w roku 1454, do zajęcia miasta przez wojska pruskie w roku 1793, tj. w odniesieniu losów Gdańska do sytuacji politycznej i najważniejszych wydarzeń historycznych, jakie miały miejsce w omawianym okresie. Jako cel dodatkowy Kandydat postawił sobie skatalogowanie, opis i ukazanie zmienności form ukształtowania poszczególnych zespołów i dzieł fortecznych Gdańska w omawianym okresie.

Należy uznać, że postawione przez Kandydata cele badawcze, w kontekście braku kompleksowych, współczesnych opracowań dotyczących historii budowy fortyfikacji gdańskich, są słuszne. Interesujące jest skoncentrowanie się Kandydata na próbie opisanie genezy i procesu przekształceń

dział fortyfikacyjnych, a nie poprzestanie tylko na ich statycznym opisie. Kandydat przyjął metodę badawczą, charakterystyczną dla badań historycznych, opartą głównie na analizie dokumentów archiwalnych – zapisów rękopiśmiennych, druków, dzienników budów, pism, a przede wszystkim na analizie materiałów ikonograficznych - kartograficznych, takich jak projekty fortyfikacji i ich przebudów, inwentaryzacje oraz wedy i obrazów poszczególnych dzieł fortyfikacyjnych. Większość przebadanych materiałów ikonograficznych wraz z analizami autorskimi, Kandydat zamieścił w Aneksie ilustracyjnym, co w znakomity sposób wzbogaciło i udostępniło wiedzę o systemie fortyfikacji Gdańska. Zawarty w pracy trudno dostępny archiwalny materiał kartograficzny, został w ten sposób udostępniony szerszemu gronu osób zainteresowanych tą problematyką. Dla czytelnika istotne jest również, że Kandydat dokonał pewnej selekcji materiału, wybierając najbardziej reprezentatywne ilustracje oraz, że zebrany materiał został poddany skatalogowanemu uporządkowaniu, zarówno pod względem rzeczowym jak i chronologicznym. Dzięki temu możliwe jest prześledzenie rozwoju procesu projektowania i budowy poszczególnych dzieł fortyfikacyjnych w czasie. W tekście monografii i licznych przypisach Kandydat zawarł wiele drobnych, szczegółowych informacji, które mogą wydawać się zbędne i zaciemniające obraz całości tematu. Kandydat we wstępie wyjaśnia, że zamysłem pracy było zawarcie w niej jak najwięcej różnych, często nie znanych i nie publikowanych informacji historycznych, określających tło i uwarunkowania historyczno-społeczne przybliżające wiedzę o historii miasta Gdańska.

Autor kieruje swą pracę przede wszystkim do badaczy historii architektury, zakładając, że podstawowa wiedza w zakresie historii fortyfikacji europejskich jest im znana. Dzięki temu unika wprowadzania do treści rozprawy zagadnień elementarnych. Widząc przydatność tej publikacji jako materiału źródłowego, stara się w sposób obiektywny przedstawić i opisać poszczególne elementy układu fortyfikacyjnego w procesie ich powstawania i transformacji, co może stanowić punkt wyjścia do prowadzenia jeszcze bardziej pogłębionych badań. Jest to tym istotniejsze, że najprawdopodobniej wiele fragmentów układu obronnego miasta znajduje się jeszcze pod ziemią, czekając na odkrycie i przebadanie. Autor dzieli część merytoryczną pracy na dwie części, a podział ten wynika z przyjęcia cezury roku 1521, wyznaczającą umowną granicę między Średniowieczem a czasami nowożytnymi, a także cezurę wynikającą z wykorzystania po raz pierwszy w obronie miasta broni palnej.

Niewątpliwą wartością recenzowanej pracy jest oparcie się bezpośrednio na źródłach archiwalnych, ich szczegółowa analiza i tłumaczenie treści z języka staroniemieckiego na polski. Przy okazji jakby, Autor konsekwentnie weryfikuje nazewnictwo nazw własnych poszczególnych elementów fortyfikacji. W tym miejscu należy się Autorowi pracy wyraz szczególnego uznania za benedyktyńską pracę w odszyfrowywaniu odręcznych zapisów w niefunkcjonującym dziś już języku.

Autor umiejętnie operuje przypisami i odniesieniami przy posługiwaniu się opisami innych autorów, co świadczy o rzetelności naukowca-badacza i niezbędnej skrupulatności.

Przedstawiona do recenzji praca monograficzna stanowi wyjątkowe kompendium wiedzy na temat systemu obronnego miast Gdańska w okresie od roku 1453 do 1794, genezy i procesu powstawania i transformacji systemu fortyfikacji. Poza niewątpliwą warstwą informacyjną, pokazanie procesu przemian struktury miejskiej w dostosowaniu jej do zmieniających się wymogów funkcjonalnych (w tym przypadku wymogów obronnych), pokazuje na zmienność struktur miejskich w czasie i konieczność wprowadzania adaptacyjnych zmian na każdym etapie rozwoju miasta. Ta konstatacja ma również charakter ogólny i może mieć zastosowanie we współczesnym planowaniu urbanistycznym.

3.4. Ocena wartości pracy.

Podlegające ocenie osiągnięcie naukowe Kandydata jest opracowaniem naukowym dojrzałym i wnikliwym, w którym Autor oparł swój wywód o autentyczny materiał źródłowy. Materiał ten został usystematyzowany i opracowany w formie przystępnej dla kolejnych badaczy tej tematyki. Praca jest

napisana dobrym językiem, z właściwie zastosowaną terminologią fachową w zakresie architektury i urbanistyki.

Przedmiotowa monografia stanowi znaczny wkład merytoryczny Autora w rozwój dyscypliny naukowej architektura i urbanistyka, w szczególności w zakresie historii architektury i urbanistyki, tym samym spełnia podstawowy warunek stawiany osiągnięciom naukowym, określony w art. 16 ust. 2 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym.

3.5. Uwagi krytyczne.

Drugi człon tytułu przedstawionej pracy „studium z dziejów nowożytnej architektury militarnej” nie jest zbyt precyzyjny. Jak Autor sam pisze, pierwszy z omawianych okresów, tj. od 1454 – 1521, to okres, który Autor zalicza do Średniowiecza. O średniowiecznych fortyfikacjach budowanych w tym okresie pisze Autor na s.48. Z kolei w Zakończeniu, Autor opisuje dalsze losy fortyfikacji w okresie 1793 – 1914. Tak więc zakres czasowy omawianej problematyki nie w pełni odzwiedlony został w tytule pracy.

Charakter analizowanej monografii zbliża się bardziej do katalogu niż rozprawy naukowej. Brakuje pewnej narracji, a obszerne opisy poszczególnych elementów fortyfikacji oddzielone zostały od ilustracji znajdujących się w Aneksie, co znacznie utrudnia przyswajanie tekstu. W części końcowej pracy brak jest wniosków, które mogłyby podsumować całokształt przeprowadzonych opracowań, wskazać dalsze kierunki badań, ocenić, czy założone w pracy cele badawcze zostały zrealizowane. Brakuje też jakże istotnego odniesienia historycznych, przeważnie nie istniejących fizycznie fortyfikacji do aktualnego stanu zagospodarowania miasta, oceny stanu technicznego pozostałości pofortecznych, zakresu ich ochrony konserwatorskiej i ich śladów we współczesnej przestrzeni miejskiej. Byłby to ważny, aplikacyjny aspekt przeprowadzonych badań. Uwagę tę tłumaczy podejście autora do problemu z punktu widzenia historyka architektury, a nie architekta-konserwatora.

Autor zdecydował się na publikację we własnym wydawnictwie. Decyzję uzasadnia w przypisie zawartym w Autoreferacie, w którym twierdzi, że: „*ze względu na ilość przedstawionych w pracy, niepublikowanych materiałów archiwalnych, do których prawa autorskie ma Archiwum Państwowe w Gdańsku (lub inne instytucje) została ona wydana nakładem autora i jest wydawnictwem całkowicie niekomercyjnym, przekazywanym instytucjom naukowym i poszczególnym osobom. Wydanie pracy na zasadach rynkowych nie byłoby możliwe ze względu na opłaty z tytułu praw autorskich lub też zmuszałoby autora do drastycznego ograniczenia możliwości reprodukcji materiałów źródłowych*”. Zgodnie z informacją uzyskaną w Archiwum Państwowym w Gdańsku, nie ma przeszkód w uzyskaniu prawa do publikowania materiałów archiwalnych, po uzyskaniu zgody AP i podpisaniu stosownej umowy. Prawa do publikacji dla celów naukowych udzielane są bezpłatnie. Trudno powiedzieć, jak sprawa wygląda w innych instytucjach, ale z moich doświadczeń wynika, że podobnie. Nie widzę więc uzasadnienia dla przedstawionej przez Kandydata argumentacji. Sprawa formy publikacji jest o tyle istotna, że zgodnie z intencją ustawy, „publikacja” pracy habilitacyjnej powinna mieć szeroki zasięg oddziaływania i być dostępna publicznie, co nie znaczy, że ma mieć charakter komercyjny (np. za pośrednictwem bibliotek).

Uwagę krytyczną kieruję również wobec formy i zakresu przygotowania do oceny autoreferatu i dorobku Kandydata. Poza lapidarną instrukcją Centralnej Komisji nie jest określone ani ustawowo ani w rozporządzeniu, jak powinien wyglądać autoreferat i niezbędne załączniki. Z przedstawionego przez Kandydata autoreferatu, zawierającego głównie streszczenie pracy monograficznej, niewiele można się dowiedzieć o samym Kandydacie i poziomie jego aktywności naukowej. Natomiast zgodnie z rozporządzeniem MNiSZW Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, Kandydat powinien udzielić szeregu informacji w celu umożliwienia recenzentowi przeprowadzenie pełnej i obiektywnej oceny jego osiągnięć. W omawianym przypadku

Kandydat nie ustosunkował się do szeregu kwestii wynikających z ww rozporządzenia, a zestawionych przeze mnie w poniższej tabelce, opracowanej na podstawie ww Rozporządzenia, dotyczącej kryteriów oceny kandydatów do stopnia doktora habilitowanego w obszarze nauk technicznych:

TABELA 1. KRYTERIUM OCENY OSIĄGNIĘĆ HABILITANTA

Na podst. Rozporządzenia Ministra nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego

	KRYTERIUM OCENY	Przed uzyskaniem stopnia dr	Po uzyskaniu stopnia dr	Razem
	w obszarze nauk technicznych	zgodnie z § 3. ust. 4		
a)	Autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie JCR			
b)	Autorstwo lub współautorstwo zrealizowanego oryginalnego osiągnięcia projektowego, konstrukcyjnego lub technologicznego;			
c)	Udzielone patenty międzynarodowe lub krajowe;			
d)	Wynalazki, wzory użytkowe i przemysłowe, które uzyskały ochronę i zostały wystawione na międzynarodowych lub krajowych wystawach lub targach;			
	we wszystkich obszarach wiedzy	zgodnie z § 4.		
1)	Autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach na liście JCR, dla danego obszaru wiedzy			
2)	Autorstwo lub współautorstwo opracowań zbiorowych, katalogów zbiorów, dokumentacji prac badawczych, ekspertyz, utworów i dzieł artystycznych			
3)	Sumaryczny <i>impact factor</i> publikacji naukowych wg listy JCR			
4)	Liczba cytowań publikacji wg bazy Web of Science			
5)	Indeks Hirscha wg bazy Web of Science			
6)	Kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach			
7)	Międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową lub artystyczną;			
8)	Wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych;			
	W zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej;	Zgodnie z § 5.		
1)	Uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych;			
2)	Udział w konferencjach międzynarodowych lub komitetach tych konferencji;			
3)	Otrzymane nagrody i wyróżnienia;			
4)	Udział w konsorcjach i sieciach badawczych;			
5)	Kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych, a w przypadku badań stosowanych we współpracy z przedsiębiorcami;			
6)	Udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism;			
7)	Członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych;			
8)	Osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki i sztuki;			
9)	Opieka naukowa nad studentami (absolwentami) w toku specjalizacji;			
10)	Opieka naukowa nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego;			
11)	Staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach akademickich lub naukowych;			
12)	Wykonanie ekspertyz lub innych opracowań na zamówienie organów władzy publicznej, samorządu terytorialnego, podmiotów realizujących zadania publiczne lub przedsiębiorców;			
13)	Udział w zespołach eksperckich i konkursowych;			
14)	Recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych;			

Podsumowanie i wnioski.

Sylwetka Kandydata, jaka wyłania się z przedstawionego materiału dowodowego, to sylwetka architekta, historyka architektury o ukształtowanych poglądach, w szczególności w zakresie zagadnień związanych z badaniem historii architektury i urbanistyki Gdańska oraz zagadnieniami konserwatorskimi. Kandydat jest architektem – ekspertem, o głębokiej wiedzy specjalistycznej

związanej z problematyką historyczną Gdańska, badaczem historii architektury o ściśle skoncentrowanych zainteresowaniach.

Jednocześnie w dostarczonych materiałach przez Kandydata brak wykazania przejawów działalności organizacyjnej, społecznej, na rzecz uczelni macierzystej, na której pracuje od ukończenia studiów, co rysuje sylwetkę osoby nie zintegrowanej ze środowiskiem akademickim. Ocena ta, może nie być trafna, ale brak materiałów uzupełniających do złożonego wniosku może stanowić podstawę takiego twierdzenia.

Reasumując przeprowadzoną ocenę Kandydata na podstawie pracy naukowej przedstawionej do recenzji uważam, że z punktu widzenia dojrzałości naukowej, warsztatu naukowego, samodzielności i umiejętności wytyczania nowych dróg badawczych, Kandydat spełnia warunki określone w ustawie. Jego osiągnięcie naukowe w postaci monografii o fortyfikacjach Gdańska stanowi znaczący wkład w rozwój dyscypliny naukowej architektura i urbanistyka.

Żeby jednak z czystym sumieniem móc stwierdzić, że Kandydat spełnia wymagania stawiane osobom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego, wnioskuję o uzupełnienie przedstawionego materiału przez Kandydata o:

- kopie wykonanych projektów architektonicznych,
- informację o działalności organizacyjnej i społecznej,
- uzupełnienie tabeli nr 1,

i przedstawienie powyższego materiału uzupełniającego na Komisji Habilitacyjnej.

Po dokonaniu powyższych uzupełnień przez Kandydata, moja ostateczna ocena zostanie przedstawiona na posiedzeniu Komisji Habilitacyjnej i zapisana w protokole z Posiedzenia Komisji.

Zbigniew Paszkowski